

Vrabci a lidé strakonictí v únoru 2019

Všechno v jednom chumlu, jen někteří vybočují. Předchozí věta není jen o lidech. Ale je také o vrbacích domácích. Šedavých, zvědavých a někdy všude přítomných. Slotě, která se naučila žít

Vrabcí domácí (*Passer domesticus*) - obchodní

s člověkem. Kdysi venkovský škůdce, přiživující se na sehnaném krmení pro domácí drůbež, jindy nahlížející do chléva, zda neupadlo trochu šrotu. Dnes tvor adaptovaný k lidem a označený po člověčím ohrožení IUCN coby málo dotčený. Taková je parta opeřenců, která určitě neprošla „krmítkovou akcí“ z ledna tohoto roku, pořádanou Českou společností ornitologickou a žijící v neklidu nákupních vozíků u strakonického Kauflandu. Jak jsem je měl možnost pozorovat, lidé se moc nebojí.

Železo vozíku, který uveze s přehledem měsíční nákup zákazníků, je spolehlivě chrání před ptačími dravci, lidmi, kteří se o ně nestarají, ale také před nepohodou. Takže náš *Passer domesticus* si tu v klidu přežívá a zobe. Možná opovrhován lidmi, ale „kdo by to nekoupil, když je to tak levné“. Naučil se to i ten vrabec. Až budete mít čas, zastavte se a podívejte se. Ukažte je dětem. Možná, jako se to stalo mně, budete překvapeni, kolik našich potomků dokáže na jejich přítomnost reagovat a odhlédnout od přišerek uvedených do reality mobilních telefonů. Jinou vrbčičí partu najdete v loubinci na zdi autobusové nádražní haly. Ta se jim zase hodí jako dobrý úkryt na ploše "kde nic tu nic".

